

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0009 van 18 januari 2012
in de zaak 1011/0940/SA/3/0876

In zake:

■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan CLAES
kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. ■■■■■
2. ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 9 juli 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen van 13 april 2011 waarbij aan de eerste tussenkomen partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor wegenis- en rioleringswerken.

Het betreft percelen gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de

tussenkommende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 december 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij in persoon, advocaat Astrid GELIJKENS die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Sofie VAN NOTEN die loco advocaat Peter FLAMEY en advocaat Gregory VERHELST voor de tussenkommende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

..... en op 11 oktober 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 25 oktober 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 3 december 2010 (datum van de ontvankelijkheids- en volledigheidsverklaring) dient de eerste tussenkommende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“wegenis- en rioleringswerken”*.

Een eerdere aanvraag tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor dezelfde werken werd op 3 september 2010 geweigerd door de verwerende partij aangezien de aanvraag niet voldeed aan het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1997 houdende vaststelling van een algemene bouwverordening inzake wegen voor voetgangersverkeer. Dit bleek ook uit het ongunstig advies dat werd gegeven door het Centrum voor Toegankelijkheid.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, deels gelegen in woongebied en deels gelegen in een gemengd woon- en industriegebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 december 2010 tot en met 10 januari 2011, worden één bezwaarschrift en achtentwintig solidariteitsverklaringen ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, Onroerend Erfgoed, afdeling Antwerpen, stelt op 20 december 2010 geen bezwaar te hebben.

De NV Scheepvaart heeft op 27 december 2010 gesteld geen bezwaar te hebben tegen het uitvoeren van de werken en deelt een wateradvies mee dat van toepassing is op de aanvraag. Dit wateradvies bevat een aantal voorwaarden.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen brengt op 4 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De tweede tussenkomenende partij brengt op 31 januari 2011 een gunstig advies uit.

Op 13 april 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Het betreft de heraanleg van een straat, welke gelegen is langs het kanaal [REDACTED]. De huidige rijweg is uitgevoerd in betonstraatstenen en asfalt. Er is geen voet- of fietspad voorzien en de wagens staan geparkeerd op de onverharde berm en op opritten.

De aanvraag voorziet een heraanleg van de rijweg (minimaal 3 meter breed, incl. gootstenen) in donkerbruine betonstraatstenen.

Er wordt langs de kanaalzijde een 2,50 meter breed fietspad voorzien in lichtbruine betonstraatstenen.

Aan de andere zijde wordt een smalle (ca. 0,50 meter) verharding, ook in donkerbruine betonstraatstenen, voorzien. Verder naar [REDACTED] wordt de straat breder, waarbij enkele groene elementen worden ingebracht.

De overgang naar [REDACTED] wordt uitgevoerd in rode betonstraatstenen

Aansluitend op de heraangelegde weg wordt een doorsteek, bruikbaar voor voetgangers en fietsers, naar [REDACTED] voorzien in lichtbruine betonstraatstenen.

Ook wordt een gracht geherprofileerd over een lengte van 113 meter.

Tijdens de werken wordt eveneens een gescheiden riolering aangelegd.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project voorziet in rioleringswerken en deze veroorzaken naast een gunstig effect op de waterhuishouding van het kanaal zelf, een schadelijk effect op de problematiek van wateroverlast. Het schadelijk effect werd onderzocht door de bevoegde waterbeheerder. Het advies van de bekkenbeheerder ([REDACTED]) stelt dat wel een gunstig advies kan verleend worden mits het naleven van enkele voorwaarden.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische

en sociale gevolgen – houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1 van de codex:

- *functionele inpasbaarheid*

De heraanleg van deze straat is, gelet op de bestaande toestand, aanvaardbaar.

Aangezien de rooilijnbreedte van deze straat kleiner is dan 9 meter is, in toepassing van art. 3 derde lid van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1997 (BS 07/05/1997) houdende vaststelling van een algemene bouwverordening inzake wegen voor voetgangersverkeer, een weg voor voetgangersverkeer van minder dan 1,50 meter toegestaan. Zodoende voldoet deze aanvraag aan dit besluit.

- *Mobiliteitsimpact*

De heraanleg van deze straat, die doodloopt op het jaagpad langs het kanaal, zal geen invloed hebben op de mobiliteit.

- *Schaal*

Dit wordt niet gewijzigd.

- *ruimtegebruik en bouwdichtheid*

Dit wordt niet gewijzigd.

- *visueel-vormelijke elementen*

Een heraanleg van deze straat zou een duidelijke verbetering zijn voor de huidige chaotische en onverzorgde toestand.

- *cultuurhistorische aspecten*

niet van toepassing

- *het bodemreliëf*

Buiten de herprofilering van de gracht wordt het bodemreliëf niet aanmerkelijk gewijzigd.

- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*

De heraanleg van deze straat zal bijdragen tot het woongenot in de omgeving en geen bijkomende hinder veroorzaken.

...”

De vergunning wordt verleend onder de voorwaarde dat het advies [REDACTED] strikt wordt nageleefd en dat het advies van het Centrum voor Toegankelijkheid strikt wordt nageleefd.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Volgens het attest van aanplakking dat zich in het dossier van de verzoekende partij bevindt, is de bestreden beslissing aangeplakt op 10 juni 2011. Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld bij aangetekend zending van 9 juli 2011, is tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert aan dat zij woont in een appartement dat gelegen is in de onmiddellijke nabijheid van de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft en dat zij door de realisatie van het project hinder zal ondervinden.

De verzoekende partij stelt, haar bezwaarschrift ingediend tijdens de administratieve procedure duplicerend, '... dat het aan te leggen fietspad grenst aan een perceel dat belast is met een gevestigde erfdienstbaarheid, waarbij niemand van deze een aangetekend schrijven heeft ontvangen zoals de wet voorschrijft'.

Vermeld bezwaarschrift herhalend, stelt de verzoekende partij verder dat het fietspad en de riolering aangelegd worden '... op de private toegangswegen achter de garages van de bewoners van [REDACTED] en de sinds 1.1.2007 privaatweg [REDACTED] naar [REDACTED] tussen de huisnummers [REDACTED]...' zodat de fietsers dan wel verplicht zijn om '... een van deze private wegen te gebruiken'.

De verzoekende partij besluit de bespreking van haar belang bij het voorliggende beroep als volgt:

'...

De hierboven privaten wegen zijn belast met een voortdurend zichtbare "Contractuele erfdienstbaarheid" met als Titel "recht van uitweg en overgang" BW. Art.692 en 693.

Deze erfdienstbaarheid werd vastgelegd in de Notariële Basisakte van de eigenaars. de garages in [REDACTED] en waarin het volgende staat vermeld : " de weg aangelegd tussen de loten [REDACTED] en achter de loten [REDACTED] zal alleen dienstig zijn voor deze percelen. Onder de Bijzondere voorwaarden betreffende de achtergelegen garages, is vermeld: Vrachtwagens of camionette van meer dan twee ton mogen geen gebruik maken van dit Complex.

de erfdienstbaarheid,

Aanleggen van het fietspad over de private weg [REDACTED] dat de eenzijdige beslissing van de eigenaar van het dienstbare erf ([REDACTED]) zonder de toelating van de eigenaar van het lijdend erf (bewoners [REDACTED]) een schending is van de eigendomsrechten volgens de burgerrechtelijke regelgeving BW. Art. 544 (schending van het burgerlijk recht) en Art. 701 het gebruik van de erfdienstbaarheid wordt verminderd).

...

Er is zelfs overdracht van gronden aan de gemeente waarop ook deze erfdienstbaarheid rust.

...'

2.

De verwerende partij en de tussenkomenende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij bij het voorliggende beroep. Zij stellen in een gelijkkluidende exceptie in dit verband het volgende:

'...

De bewijslast met betrekking tot het belang ligt volledig bij de verzoekende partij. Het is aan de verzoeker om concreet toe te lichten welke hinder of nadelen hij vreest te zullen ondergaan, om zijn uiteenzetting dienaangaande te staven met de nodige stukken. In gevallen waar de aanvraag betrekking heeft op percelen die niet onmiddellijk grenzen aan het eigendom van verzoeker, impliceert zulks dat minstens een aantal stukken worden bijgebracht die de Raad toelaten het eigendom van verzoeker te situeren ten aanzien van het bouwperceel.

Zelfs bij aanpalende percelen wordt het belang van de zgn. benadeelde omwonenden niet zomaar aangenomen. Uw Raad heeft er in eerdere rechtspraak reeds op gewezen dat telkens concreet moet aangetoond worden welke nadelen de verzoeker vreest te zullen leiden ingevolge de tenuitvoerlegging van de beslissing (dit vloeit voort uit art.

4.8.16, § 1, 3° VCRO, dat zeer specifiek vereist dat de zgn. benadeelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden” ingevolge de bestreden beslissing). Het belang wordt m.a.w. niet vermoed, zelfs niet bij aanpalende eigenaars.

Verwezen wordt naar de rechtspraak van Uw Raad:

“Artikel 4.8.16, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. We zullen de verzoekende partijen het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden”.

(R.V.V., 7 juni 2011, nr. S/2011/0060, onderlijning toegevoegd)

16. Te dezen dient vastgesteld dat verzoeker er niet toe komt op een coherente manier uit te leggen wat precies de zagezegde hinder of vermeende nadelen zijn die hij zou kunnen lijden door een heraanleg van een straat op ruime afstand van zijn woning, die gelegen is aan [REDACTED].

Verzoeker is immers woonachtig in een appartement aan [REDACTED], en heeft vanuit zijn woning (die overigens georiënteerd is in de richting van [REDACTED] zelfs geen zicht op de [REDACTED]. Hij maakt van deze straat ook geen gebruik om zijn appartement te bereiken.

Bovendien is het een raadsel hoe de verfraaiing van een bestaande straat met aanleg van riolering en een ruim fietspad zagezegd “hinderlijk” of “nadelig” zou kunnen zijn voor omwonenden die enkele straten verderop wonen.

17. Verzoeker haalt onder de hoofding belang van zijn verzoekschrift aan dat hij in een appartementsgebouw woont in de buurt van de percelen waarop de wegeniswerken e.d. gepland zijn.

Hij meent dat deze werken gepaard zouden gaan met hinder, omdat de plannen de aanleg van een fietspad zouden voorzien dat wordt aangesloten op wat verzoeker omschrijft als een private servitudeweg achter de appartementen aan [REDACTED]. Het betreft de weg die, zo stelt verzoeker, de verbinding uitmaakt met de garages van de bewoners van [REDACTED] nr. [REDACTED] t.e.m. [REDACTED]. Op deze weg is volgens verzoeker een erfdiensbaarheid van “recht van uitweg en overgang” gevestigd.

Volgens verzoeker zou één en ander strijdig zijn met de voorwaarden die het gebruik van deze vermeend private servitude regelen, en zou sprake zijn van een beweerd onwettige verzwaring van de servitude in strijd met de regels van het Burgerlijk Wetboek (zoals ze door verzoeker worden aangehaald en geïnterpreteerd).

18. Deze uiteenzetting omtrent het vermeend belang van verzoeker is van elke ernst ontbloot.

Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker aanneemt dat de weg achter de garages aan [REDACTED] een private weg zou zijn. Dit is echter geen uitgemaakte zaak, vermits de weg reeds lange tijd toegankelijk is voor het publiek, en er dus mag aangenomen worden dat op de weg een servitude van openbaar nut rust. Derhalve mag aangenomen worden dat de weg

deel uitmaakt van het gemeentelijk wegennet, zelfs indien de wegzate eigendom van de omwonenden zou zijn gebleven.

Verder verliest verzoeker uit het oog dat een vergunning in elk geval wordt verleend onder voorbehoud van burgerlijke rechten. Het bestuur doet immers geen uitspraak over het al dan niet bestaan van burgerlijke rechten (zoals servitudes) of de draagwijdte ervan. De bevoegdheid tot geschillenbeslechting in verband met subjectieve rechten wordt grondwettelijk voorbehouden aan de hoven en rechtbanken. Aangezien vergunningen worden afgeleverd onder voorbehoud van burgerlijke rechten, is het evenmin aan Uw Raad om - in het kader van zijn objectief contentieux – over te gaan tot beslechting van burgerlijke geschillen omtrent het eigendomsrecht en het bestaan van servitudes.

Verzoeker haalt in de uiteenzetting omtrent het beweerd belang niet aan dat hij concrete hinder of een nadeel zou ondervinden ingevolge de aanleg van het fietspad (bv. zogezegde verkeershinder of zgn. verlies aan privacy), maar beweert slechts dat de bestreden beslissing de aanleg van een fietspad zou toelaten beweerdelijk in strijd met bepaalde regels van burgerlijk recht die het eigendomsrecht beschermen.

Een vergunning kan echter geen toelating inhouden om een inbreuk te begaan op het eigendomsrecht van verzoeker, en kan evenmin toelating inhouden voor de verzwaring van een beweerde servitude tegen de wil van de eigenaar.

Indien verzoeker meent dat de aanleg van het vergunde fietspad wel een inbreuk op zijn eigendomsrecht tot gevolg dreigt te hebben (quod certe non), dan moet hij zich richten tot de burgerlijke rechter om ingebruikname van het fietspad te voorkomen of te laten modaliseren.

Zelfs indien komt vast te staan dat het fietspad aansluit op een stuk privaat domein (hetgeen in voorkomend geval opgelost wordt door bv. een aangepaste signalisatie), blijft het fiets- en voetpad functioneel, aangezien het in eerste instantie bedoeld is om de aanpalende eigenaars aan [REDACTED] (zoals verzoeker) een rechtstreekse ontsluiting naar de [REDACTED] en het jaagpad te bieden. Er kan dus hoegenaamd niet ingezien worden in welke zin deze bijkomende ontsluiting hinderlijk zou kunnen zijn voor verzoeker.

19. Het is in elk geval totaal onduidelijk welke hinder of nadelen verzoeker al dan niet zou kunnen ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing.

Verzoeker toont bijvoorbeeld niet aan dat hij de eigenaar is van één van de garages achter [REDACTED] nr. [REDACTED] t.e.m. [REDACTED]. Het is niet omdat verzoeker eigenaar is van een appartement op [REDACTED] nr. [REDACTED] dat hij daarom ook een achterliggende garage zou bezitten. Zulks wordt door verzoeker overigens niet beweerd.

Bovendien bestaat er op heden reeds een fietsdoorsteek, nl. ten westen van de nieuw vergunde appartementen. Over het gebruik van deze fietsdoorsteek zijn er nooit klachten geweest over zogezegde hinder. Integendeel maakt de buurt hiervan met graagte gebruik.

Verzoeker omschrijft nergens de concrete aard van de hinder of de nadelen. Het valt trouwens moeilijk in te zien hoe iemand hinder zou kunnen ondervinden van de loutere heraanleg van een fietsdoorsteek die op een bestaande weg uitkomt. Bovendien moet vastgesteld worden dat het tracé van de weg en bijkomende verbinding door de gemeenteraad van Brecht reeds werd vastgesteld op 11 maart 2010. Verzoeker heeft

deze beslissing nooit aangevochten, zodat hij thans natuurlijk geen belang meer heeft om de stedenbouwkundige vergunning voor dit wegtracé aan te vechten.

19. *Ten slotte haalt verzoeker nog aan dat de nieuwe riolering eveneens zou doorgetrokken worden op het privaat domein van de eigenaars van de garages aan [REDACTED], hetgeen echter niet correct is aangezien de riolering eenvoudig wordt aangekoppeld op een riolering die reeds werd doorgetrokken tot aan de achterzijde van het nieuw vergunde appartementsgebouw.*

Uiteraard heeft de gemeente het recht om nieuwe rioleringen aan te koppelen op bestaande rioleringen. Er mag voor zoveel als nodig overigens op gewezen worden dat de rioleringsbuizen deel uitmaken van het openbaar domein van de gemeente, zonder dat deze ooit eigendom zouden kunnen worden van de aanpalende eigenaars onder wiens eigendom deze buizen gebeurlijk zouden lopen (op het openbaar domein kan immers geen verkrijgende verjaring lopen).

Hoe dan ook gaat het hier opnieuw om zuiver burgerrechtelijke geschillen die men aan Uw Raad probeert op te dringen, maar die verzoeker in voorkomend geval moet voorleggen aan de bevoegde rechter.

20. *Er dient dan ook geconcludeerd dat verzoeker geen enkele moeite doet om een concreet belang bij het beroep aan te voeren, niettegenstaande hij woonachtig is op een appartement op ruime afstand van de vergunde straataanleg en niettegenstaande het geenszins evident is welk bezwaar men überhaupt tegen de verfraaiing van een bestaande straat kan hebben. De beweerde schendingen van eigendomsrecht en verzwaring van servitudes die verzoeker aanhaalt zijn alleszins volkomen irrelevant in het kader van het objectief contentieux.*

...'

Beoordeling door de Raad

1.

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot schorsing en/of vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de verzoekende partij haar belang bij de procedure niet overeenkomstig de VCRO aantoont.

2.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de

vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

3.

De verzoekende partij kan in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij kennelijk zonder meer lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

Met de verwerende partij en de tussenkomende partijen stelt de Raad vast de verzoekende partij in een onsamenhangende uiteenzetting invulling probeert te geven aan het belang dat zij bij de voorliggende procedure meent te hebben doch dat de verzoekende partij hierbij geen enkele concrete omschrijving geeft van de aard en de omvang van de hinder of de nadelen die zij ingevolge de bestreden beslissing meent te (zullen) ondervinden.

In zoverre de verzoekende partij in dit verband aanvoert dat de bestreden beslissing bestaande erfdienstbaarheden negeert en derhalve eigendomsrechten schendt, is de Raad van oordeel dat, onverminderd de toepassing van artikel 4.2.22, §1 VCRO, de verzoekende partij heeft nagelaten deze schending voldoende te concretiseren en dus voldoende aannemelijk te maken. Het zonder meer voegen van één pagina van een (notariële) akte bij het inleidend verzoekschrift kan ter zake in alle redelijkheid niet volstaan en laat de Raad alvast niet toe na te gaan of de beweringen van de verzoekende partij met de realiteit in overeenstemming zijn en haar desgevallend het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bij de voorliggende vordering verschaffen.

4.

De verzoekende partij kan zich er, zoals in het voorliggende dossier, met andere woorden niet toe beperken uitsluitend de formele en/of materiële wettigheid van de bestreden beslissing in vraag te stellen zonder tevens aan te geven welk van het algemeen belang te onderscheiden persoonlijk belang zij bij de voorliggende vordering heeft en dus welk persoonlijk voordeel zij bij een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing meent te hebben.

Bij gebrek aan voldoende concreet omschreven hinder of nadelen kan de Raad het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende procedure, en dus al evenmin het al dan niet geoorloofd en wettig karakter ervan, niet onderzoeken zodat noodzakelijk de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing dient vastgesteld te worden.

De door de verwerende en de tussenkomende partijen opgeworpen exceptie dient dan ook in de aangegeven mate aangenomen te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 januari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER